

Пише: Маринко Вучинић
петак, 10 април 2015 19:50

Живимо у времену општег моралног расапа и разградње свих врхунских цивилизацијских вредности и принципа. Довољно убедљиве и речите примере за овакву тврдњу можемо свакодневно наћи у свим областима нашег друштвеног живота, али ова морална девастација и њене далекосежне погубне последице посебно се могу препознавати и видети у сфери просвете и културе.

То су две изузетно важне делатности у чијем окриљу стасава и развија се наша политичка и друштвена елита, која треба да баштини и заступа у свом деловању и животу врхунске вредности, оличене у поштовању принципа пристојности, доследности, привржености истини, спремности на критички дијалог и изражавање грађанске и људске храбрости у заступању својих моралних назора, што укључује и способност да се прихвате и најтеже последице свог интелектуалног става и залагања.

И данас смо веома далеко од овакве интелектуалне елите која треба, пре свега, да успоставља али и оличава највише моралне узоре и темељне хуманистичке вредности. О томе јасно сведочи и усвајање предлога одлуке Наставно-научног већа Факултета политичких наука од 26. фебруара 2015. године којом се Сенату Универзитета у Београду предлаже продужење радног односа проф. др Драгану Веселинову за наредне три академске године (а на основу члана 78. став 1 и 2 Закона о високом образовању). И овога пута је на делу била позната и уобичајена професорска „солидарност“ — предлог је прошао глатко, без икаквог озбиљног противљења. Као да смо сви заборавили да је проф. др Драган Веселинов својим неодговорним и бахатим понашањем приликом погибије Катарине Марић у априлу 2003. године нарушио основне моралне принципе који чине темељно одређене професорског позива?

Случај Драгана Веселинова - имамо ли право да заборавимо трагичну судбину Катарине Марић?

Пише: Маринко Вучинић
петак, 10 април 2015 19:50

